

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 12 năm 2013

Số 164

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Sự thanh nhẹ vô cùng là sao ?
2. Cơ thể bị hoành hành bởi hạ giới thì phải làm sao ?
3. Thượng giới có gì đặc biệt mà cứu được phần lớn cơ thể ?
4. Vui là vui đi đâu ?
5. Tinh thần tu học nằm ở đâu ?
6. Vui trong hạnh đức là sao ?
7. Hướng tâm về chỗ nào thì sẽ gây tập quán nơi đó có phải không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 23 tháng 2 năm 1996 1) Hỏi : Sự thanh nhẹ vô cùng là sao ? Đáp: Sự thanh nhẹ vô cùng là trong thanh còn thanh nữa, trong sáng còn sáng hơn, cho nên học hoài không hết học hoài không ngưng, tịnh trong tịnh thì mới thoát khỏi càn khôn và vũ trụ. Kệ: Tu cho hết thấy hết mù động Khai triển chơn như chẳng bẻ bồng Gánh vác do mình gây thêm nợ Thầm tu thắm tiến chẳng lòng vòng.	Ngày 24 tháng 2 năm 1996 2) Hỏi : Cơ thể bị hoành hành bởi hạ giới thì phải làm sao ? Đáp: Thừa người tu thiên hướng thượng tự giải được phần lớn trong cơ thể từ trước tới thanh, cộng với vật chất khoa học chữa trị thì rất nhanh khôi phục, sống vui hòa bình. Kệ: Sống vui cơ thể hòa bình tiến Thanh tịnh an vui vẫn nối liền Đạo đức phơi bày tâm cứu giúp Cảm thông Thiên Địa tự mình xuyên.
Ngày 25 tháng 2 năm 1996 3) Hỏi : Thượng giới có gì đặc biệt mà cứu được phần lớn cơ thể ? Đáp: Thừa người có thực tâm tu hành thì vốn liên hệ với thiêng liêng tính rất phong phú, người đời rất khó mà cản trở, tự nó hành sự đơn độc khi nhận được một chơn pháp thích hợp, cũng như gặp được của quý trong đời. Kệ: Cảm thông nguyên lý chẳng xa rời Thức giác bình tâm rất thanh thoi Quyết tịnh tự tiến không xóa bỏ Quang hành sáng chói tự mình vui.	Ngày 26 tháng 2 năm 1996 4) Hỏi : Vui là vui đi đâu ? Đáp: Thừa vui là vui tất cả những sự lo âu và sầu muộn, đến đây là đến giai đoạn tâm dứt khoát thất tình lục dục như duyên, sẽ không còn tiếc uổng nữa. Kệ: Vui trong thanh tịnh tiến từ giờ Chẳng có vui buồn chẳng ước mơ Minh triết thâm sâu tình đạo đức An lành vui tịnh rõ thiên cơ.
Ngày 27 tháng 2 năm 1996 5) Hỏi : Tinh thần tu học nằm ở đâu ? Đáp: Thừa tinh thần tu học nằm ở trung tim bộ đầu tự giác, cho nên người tu Vô Vi có luồng điển rút từ trung tim bộ đầu gọi là điển tâm, tiến thẳng một đường tới vô cùng tận, tự nhiên thấu triệt được nhiều việc từ đời lẫn đạo, cho nên người tu Vô Vi luôn luôn chú trọng nơi luồng điển trung tim bộ đầu mà tiến thân, dễ tha thứ và thương yêu tận độ quần sanh, hành pháp khai thông chơn điển chơn tâm, không đá động bất cứ chuyện của ai cả, rất dễ hòa dễ tiến, bất cứ nơi nào. Kệ: Duyên lành khai triển khắp nơi nơi Tịnh động không lo tiến hợp thời Chánh pháp không cần lo động tịnh Thực hành chất phác rõ cơ Trời.	Ngày 28 tháng 2 năm 1996 6) Hỏi : Vui trong hạnh đức là sao ? Đáp: Thừa vui trong hạnh đức là người chịu dần thân độ tha tại trần, tức là phục vụ bất vụ lợi, ví họ như mình thì mới tạo được hạnh đức, càng phục vụ càng thức tâm, bớt khổ ban vui, đó là con đường hạnh đức. Kệ: Cười vui thật sự chẳng lo âu Tự kết duyên may tự chuyển tàu Điển giới phân minh đường trí đạo Giao thông phát triển chẳng lo sầu.

Ngày 29 tháng 2 năm 1996

7) Hỏi : *Hướng tâm về chỗ nào thì sẽ gây tập quán nơi đó có phải không ?*

Đáp: Thừa đúng vậy, người tu hướng tâm và thực hành theo đường lối tự thoát của Phật Tiên, cuối cùng sẽ được tốt, tức là phần hồn được tiến thay vì ngụp lặn trong cảnh bơ vơ tại trần, cho nên khi hiểu được sự quý giá của Trời Đất thì sẽ tự thấy: Nhon thân nan đắc, Pháp nan ngộ! Khó có được xác, khó có pháp mà tu. Người đời tham hay lợi dụng Thần Thánh Tiên Phật, lập thế đứng cho chính mình mà không thực hành đứng đắn pháp môn mà mình đã nhận được, là uổng cho một kiếp làm người, có cơ hội mà không chịu tiến thì sẽ tự thụt lùi, giam hãm tâm thân không lối thoát.

Kệ:

Không tu đóng cửa Thiên đàng, khổ !
Uất ức tâm can tạo nầm mồ
Tiền bạc ở đời vui tạm cảnh
Quy không thanh nhẹ niệm Nam Mô.

Pháp Là Gì ? (tiếp theo)

...

Thành ra mình tu ở đây, mình còn sang trọng hơn người ta nhiều quá mà mình còn ham, ham cái gì ở thế gian ! Mỗi đêm tôi xuất ra, tôi có nhà cửa có chỗ tốt hơn, tôi có gia dịch nhất hô bá ứng, tôi đâu có. Ở thế gian, nói thiệt ở trong gia đình tôi, nói ra yêu cầu gì họ cũng giúp tôi hết, nhưng mà tôi thấy cũng không có sướng bằng ở bên trên. Cho nên, các bạn tu rồi mỗi người đều có căn nguyên ở bên trên, mỗi người đều có cơ sở, có nhà cửa tốt đẹp, chứ không phải là tầm thường, không phải là tầm thường đâu. Đừng có tưởng các bạn ở trên đó không có, các bạn nguyên căn có cơ sở rồi bỏ đi xuống thế gian. Cho nên ông nào ông vô, có tiền cũng vậy, ông mua căn nhà rồi thết ông cũng chê căn nhà của ông à, sự thật nó vậy đó. Mình không có thích cái nhà của mình, nhà ở thế gian này, hồi không có nhà muốn có cái nhà, muốn cái nhà rồi không thích cái nhà đó. Mình có cái nhà khác nữa, mình có cái chỗ tốt đẹp hơn ở thế gian nhiều lắm. Cây cỏ tươi đẹp, nhà cửa tốt chứ không phải như ở thế gian đâu. Tôi nói các bạn tu rồi trở về cái kho tàng, cái của cải của mình đã sẵn có từ mấy trăm năm về trước, mấy ngàn năm về trước chứ không có phải ở đây là cái cảnh của chúng ta đâu. Cho nên tôi mới kêu các bạn “xả phú cầu bần”; bỏ cái tham, sân, si, hi, nô, ái, ô, dục đi, ở thế gian nó chỉ có bấy nhiêu đó thôi. “Xả thân cầu đạo”, quên cái thể xác gò ghề này, chúng ta mới trở về cái hình thù của Tiên Đồng sáng suốt, lúc đó chúng ta có cơ sở tươi đẹp. Các bạn đều là nhà giàu hết chứ không có ông nào nghèo hết, sung sướng lắm, nhưng mà các bạn bỏ các bạn đi đó thôi. Tôi biết có bấy nhiêu đó.

Còn đằng này bên Vô Vi người ta độ cho các bạn, là mở cái nguyên căn ở bên trên, chỉ điểm việc căn cội ở bên trên cho các bạn chứ không có chỉ chuyện đời là vậy, để cho nó mau. Tiến trình các bạn lên tới đó rồi các bạn thấy. Các bạn đâu có thiếu cái gì, không có lo âu nữa. Mà các bạn còn theo cái sự nhiễu động của thể xác này rồi thì các bạn sẽ lo âu. Lo âu tới cái thất tình lục dục mà nó vẫn phình mình hàng ngày. Cương quyết gì cương quyết rồi rốt cuộc cũng bị nó phình à, nó đòi hỏi này kia, kia

nọ, rồi nó kéo đầu mình xuống, làm vậy đó nhưng mà mình cương quyết. Chúng ta nói xảy cái việc đó tới thì chúng ta tưởng ngay đến đức Thích Ca. Chính Ngài đã đạt được thì chúng ta nên đi cái đường lối của Ngài, còn đàn bà phải nhớ tới Quan Âm. Ngài đã đắc, tôi đang đi đường mòn của Ngài, không bao giờ có sự trở lại lỗi thôi nữa, thì tất cả ở dưới nó mới quy hàng. Bởi vì bậc lãnh đạo mà không cương quyết, lỗi thôi thì ở dưới nó lỗi thôi à. Mình cương quyết rồi thì nó không có làm gì mình được hết, chủ trương cái phần sáng suốt.

Cho nên đàn ông, đàn bà có cái ảnh hưởng rất tốt. Nữ giới có ảnh hưởng của Quan Âm, nam giới có ảnh hưởng của Thích Ca, mà bắt được cái giềng mối đó rồi thì các bạn sung sướng muôn đời, tự nói, tự hô hào, tự bảo đảm là tôi không có bị sai lạc nữa. Nếu mà các bạn đi đường mòn của Thích Ca trong cái khổ hạnh, sau cái khổ là các bạn đạt tất cả những cái gì cũng sung sướng và cái gì cũng dễ dãi. Các bạn lên trên đó các bạn muốn uống nước đâu có phải là khó khăn. Muốn có cái ly là nó phải có cái ly rồi. Các bạn muốn cái gì nó có cái nấy. Mỗi tầng nó đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, cái câu này nó từ ở trên cũng vậy. Động là nó phải tới. Tất cả là xài điển mà, thì ngay ở bản thể này cũng đang xài điển đây. Tôi phân tách rõ ràng là điển. Các bạn ăn cơm lớn chứ có cái gì. Cái thể xác này nếu mà không có điển, đem xuống hóa sanh vạn vật mà các bạn ăn cái cơm đó vô, đâu có giá trị.

Rồi bây giờ cái phần hồn của chúng ta tiến đi lên thì chúng ta hưởng cái thanh khí điển, chủ của cái điển này nữa, thì nó làm việc mau lẹ hơn, ở dưới này nó chậm chạp hơn trên kia nó mau lẹ hơn. Mình thấy mình sung sướng chứ, nhưng mà ở thế gian bị qua một cái giai đoạn bao vây bởi thất tình lục dục là chúng ta thoát được cái giới đó, là chúng ta đi lên đỉnh đầu, lên tới trung ương rồi thì mặc sức tha hồ mà tầm đạo, rồi lúc đó mới biết cái lời nói của tôi là đúng. Không phải là ông sư ở thế gian có thể dạy chúng ta được. Không có ông sư ở thế gian dạy chúng ta được hết. Như tôi nó ở đây, một tràng pháp mỗi tuần không có lấy cái con tim này nói chuyện với các bạn đâu, nhưng mà lấy cái phần thanh điển từ ở trung thiên thể giới đem xuống. Tôi học. Chúng

sanh, tôi học. Các bạn ở xung quanh nghe để ảnh hưởng, tự dẫn chứng, chứ không có buộc các bạn học. Tôi là người phải học chơn chánh, mà nhờ các bạn tôi mới học được cái pháp này. Rồi các bạn nghe rồi các bạn nói tại sao ông này ông không chịu nhận cái địa vị của ông. Đó là nói về đời mới có địa vị; đạo là không có địa vị. Nó vô giá, hữu giá, hai cái nó khác nhau. Về đời nó hữu giá, nó hữu hạn; còn cái đạo nó vô giá thì vô danh. Cái gì cũng không hết mới là đạo pháp. Mình đặt cho nó có cái giá trị là cái đạo đó hư.

Nghĩ đi nghĩ lại có nhiều bạn kêu tôi tổ chức cái gì tôi cũng không biết, muốn làm sao thì làm. Mỗi người đều có cái tổ chức sẵn hết rồi, có tả, có hữu, có âm, có dương, đường lối dân dã trong bản thể đầy đủ hết nhưng mà nhiều người không có chịu lo, không có thức giác, không hiểu. Cho nên nhiều khi các bạn buồn bực, buồn rầu đó, rồi các bạn nghe lời nói của tôi là phong ba bão táp rõ ràng. Nó làm cho các bạn cuống trí, một trận phong ba làm cho mình không tìm được lối thoát. Đó là phong ba bão táp. Bây giờ, chúng ta làm thế nào để cho cái phong ba bão táp nó ngưng. Chúng ta phải lấy cái thanh tịnh của Trời Đất vô hóa giải là cái Pháp Luân Thường Chuyển.

Ngồi ở đây có nhiều người được vui và có nhiều người buồn bực lắm, về tới nhà buồn lắm, lo âu đủ chuyện hết. Cái đó là phong ba bão táp. Nhưng mà chúng ta lấy cái gì để giải thoát. Chúng ta phải lấy cái thanh khí điển ở bên trên để giải tỏa, chỉ có cái Pháp Luân là cứu rồi các bạn. Cho nên nhiều người nôn nóng, hỏi đi hỏi lại. Kêu ông tới, ông xuất hồn, ông giúp, ông sửa giùm cho tôi có phải sướng không. Nhưng mà sửa cho các bạn rồi suốt đời các bạn đâu có đi đâu được, mà chính các bạn sửa các bạn rồi các bạn mới nắm vững chắc tình thế, mới đi tới cái sự giải thoát được. Còn các bạn không chịu làm, không có làm, tới chỉ, có giúp cũng vô ích. Thầy bùa thầy pháp hay lắm, hồi xưa hay lắm mà có giúp được ai đâu. Rốt cuộc rồi ông đó ông cũng lận đận, lao đao trong cái tánh tình ông mà ông chết một cách oan uổng vậy. Vì cái tánh tình ngu muội của ông mà ông bị chết một cách oan uổng. Thầy pháp cũng chẳng làm được gì, tạm mà thôi.

Cái của chúng ta là cái chơn chánh, không có cái bùa gì mà chiến thắng được cái ánh sáng điển quang của Trời Phật. Mà chúng ta đang thực thi tiến tới cái ánh sáng điển quang của Trời Phật, hỏi chờ cái bùa đó nó mạnh hơn tất cả các cái bùa không hay là nó yếu hơn. Chắc chắn các bạn có sự suy tư,

các bạn thấy cái nào mạnh. Còn cái bùa kia là chỉ có cái ông đó, ông tập trung tư tưởng ông về có bấy nhiêu đó thôi. Còn cái này là đem tất cả các luồng thanh điển của vũ trụ về hộ mạng mà. Hỏi các bạn đã có một cái bùa vô giá. Cái bùa không ai phá nó được, không ai cắt đứt nó được. Tại sao không đem cái đó vô để hộ mạng mà còn xin cái bùa gì nữa? Thấy không !

Cho nên các bạn thấy cái pháp này nó không lạnh, ma le. Tập trung cái luồng điển trên bộ đầu để thanh lọc, rồi làm Pháp Luân lấy cái thanh khí điển của Trời Đất để trợ cái cơ thể. Mỗi giờ công phu là uống một thang thuốc rõ ràng, sung sướng quá. Cho nên, nhiều người vẫn còn nuôi cái tham sân rồi nói chu choa tôi làm cái này sao nó nhưế đầu, rồi nó bệnh hoạn nhưng mà cái xấu của họ mình nói ra thì họ mắc cỡ. À, thôi cứ ráng tu đi, ráng Soi Hồn, ráng Pháp Luân thì nó hết. Chớ còn cái xấu của họ mình có thể détailler¹ ra nó xấu hổ họ. Không muốn nói, chớ thiệt mọi người, người ta biết cái chuyện xấu. Tại sao nhưế đầu họ biết chớ, nhưng mà mình nói mịch lòng. Tôi nói thận thủy kém, ráng làm Pháp Luân nó hết (*Thầy cười*). Bởi vì đặng này tôi không dám mịch lòng ai hết. Bởi vì tôi thấy ai cũng giỏi hơn tôi chớ còn tôi không có giỏi hơn ai. Ai cũng là một nhân vị sáng suốt, coi nó áp dụng đi lên hay là áp dụng đi xuống vậy thôi, hay hết không có người nào dở. Rồi bây giờ ai có thắc mắc gì hỏi luôn đi, rồi tôi trả lời luôn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 14/7/1974)

¹ Détailler: Chi tiết.

BỘ BÀI GIẢNG CĂN BẢN

Các bài giảng căn bản nhất của Đức Thầy, ngoài phương pháp công phu và 10 điều Thực Hành Tâm Đạo, thì một bài có điển của Thượng Đế Trung Thiên và 30 bài Phụ Ái Mẫu Ái cũng nói về Trung Thiên (tức là trung Thiên Đàng hay Tam Thập Tam Thiên) là quan trọng nhất.

Tại sao quá chú trọng tới Trung Thiên Đàng?

I. ĐẠI THIÊN ĐỊA.

Từ Nguồn Cội trở xuống đến Niết Bàn thì quá sức thâm ảo. Bạn đạo Vô Vi nếu lên được đây cũng chỉ thấy các nguồn thanh quang vô tận, nhất là khí hỗn độn ở Nguồn Cội rất ư thanh nhẹ.

Xuống đến Tam Thiên Đại Thiên của Thượng Đế Huyền Huyền (*huyền huyền là người trong cõi mật mờ*) thì cũng rất mơ hồ. Sách Thiên Đàng Du Ký chỉ mô tả là “Nhất Khí hóa Tam Thanh”: cõi này ở trên Tam Thanh!

Trong 3 cõi của Thiên Đàng thì:

- Tam Thanh là thượng Thiên Đàng cũng quá cao siêu, ít liên hệ với thế gian.
- Mà Thánh Giới dưới cùng lại thuộc về nhân đạo và các Bồ Tát nhập thế, khó thể đạt giải thoát.
- **Các vị Phật đều mở cơ sở tôn giáo của mình ở trung Thiên Đàng** và dùng thanh điển của cõi này ban cho đệ tử. Ngoài ra, tầng Ngũ Lão của Trung Thiên cũng thể hiện triết lý của nhiều đạo giáo.

Thượng Đế Trung Thiên là khối Đại Linh Quang mà linh hồn con người là Tiểu Linh Quang. Ngọc Hoàng Thượng Đế bên võ ở cõi này cũng giống như Thủ Tướng đặc trách chúng sinh tại thế.

II. Bài giảng có điển Thượng Đế Trung Thiên:

Thanh Quang Điển Lành (bài thơ Nhớ Thương Con) giảng về hồn, vía. Mọi người nên về thăm Thượng Đế Trung Thiên một lần để biết mình là ai, từ vị trí nào của Ngài (*từ tạng tìm như Phật Di Lạc, hay từ tạng gan như Phật Nhiên Đăng...*) đi xuống thể gian học hỏi.

III. Trong các bài giảng Phụ Ái Mẫu Ái: Cha Trời là Ngọc Hoàng Thượng Đế, Mẹ Đất là Điều Trì Kim Mẫu (*trong Ngũ Lão*).

Toàn bộ bao gồm các đề tài (*chủ đề nằm trong 4 câu thơ đầu tiên*) từ chánh tâm, thấp cao, nghịch thuận, đền khai thông ngũ tạng, khai mở bộ đầu... nằm trong chương trình 30 năm tu học từ 1982 đến 2011, thể hiện khá rõ ràng trong vài đại hội được tổ chức hàng năm.

A. Trong 33 tầng Trời của Trung Thiên, Đức Thầy chọn 15 tầng tiêu biểu giảng trong 15 bài Phụ Ái Mẫu Ái.

PHẦN DƯỚI: TẦNG 1 – 11:

Tầng 1 có Côn Lôn Sơn của Phật Di Lạc, và cơ sở của Đức Tổ Sư không nằm trong 15 tầng này. Đức Thầy bắt đầu từ tầng 4 trở lên. (Số tầng Trời = PAMA + 3):

PAMA 01: “*Chánh-tâm trụ-hóa hồn thăng-tiến*”: hạnh tu học của Quan Âm Thị Kính ở tầng 4 Trung Thiên. **Nhịn Nhục là Chánh Tâm.**

PAMA 07: giảng về Bồng Lai Tiên Cảnh.

PHẦN GIỮA: TẦNG 12 – 22:

PAMA 09: “*Phân chuyển thực hành xét thấp cao*” mô tả triết lý tầng 12, có:

- **Quần Tiên Hội** (*nơi cư ngụ của các hồn 2 từ Thánh Giới đưa lên*).
- **Phật A Di Đà, Phật Thích Ca, Quán Âm Diệu Thiện...**

Từ tầng này trở lên, các linh hồn đều có phần vía đi kèm. Vía là mô hình cho thể xác. Sách Thiên Đàng Du Ký chỉ mô tả Trung Thiên từ tầng này trở lên, vì có thể vía nên hình ảnh các vị Tiên mới sống động.

Các bạn đạo về Côn Lôn Sơn chỉ có linh hồn, còn vía thì ở Thánh Giới.

PAMA 12: mô tả tầng 15 của **Ngũ Lão**, cũng có Phật Tế Công, Lục Tổ Huệ Năng.

PAMA 13: Di Lạc tu võ phật.

PAMA 14: triết lý luồng điển tạng gan (*tạng gan Trung Thiên ở tầng 17*). (*Theo Kinh A Di Đà Chú Giải của Đức Tổ Sư, và hình tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng thì Trung Thiên có hình một người ngồi*).

PAMA 15: “*Khai mở bộ đầu lý giải thông*”: tầng 18 có cơ sở của Đức Thầy, và Thượng Đế Trung Thiên.

PAMA 16: mô tả tạng tim ở tầng 19 (*tầng này cũng có tạng tỳ nhưng Đức Thầy không nói tới*).

PAMA 17 và 19: nhắc hai kiếp Quán Âm tu võ phật.

PHẦN TRÊN: TẦNG 23 – 33:

PAMA 20: “*Huyền-Cơ Tạo-Hóa xoay-xoay chuyển, Giáo-dục chúng-sanh đạt pháp-huyền*” mô tả tầng 23 của Ngọc Hoàng Thượng Đế.

PAMA 21, 22, và 24: mượn gương Thích Ca, Di Lạc, và A Di Đà tu võ phật.

PAMA 30: “*Thực-triển phân-hành Chơn Đạo-Pháp*”: Tầng 33 là Niết Bàn Trung Thiên, dành cho các vị đã về được Nguồn Cội lúc còn sống, nhưng không lập cơ sở riêng.

B. 15 bài còn lại nói về chuyện tu học hay tình hình mặt đất vào năm có đại hội:

- **PAMA 05:** “*Một năm hoàn-tất một năm chờ*” chỉ đại hội kỳ 5 năm 1986 là đại hội cuối cùng có diễn Bê Trên. Các đại hội từ 1 đến 5 đều có diễn Bê Trên.

- **PAMA 06:** “*Khai-niên hưởng lạc tương xuân mùi*” mô tả đại hội kỳ 6 ở Las

Vegas, bắt đầu có truyền thống văn nghệ giúp vui trong đại hội.

- **PAMA 10:** “*Thuận nghịch tương chiêu chuyển sắc màu*” nói về chính trị thế gian và trong tiểu thiên địa. Đại hội kỳ này có một bạn đạo tuyên bố “*đắc đạo*”, được vài bạn đạo khảo thí khá nẩy lửa!

- **PAMA 23:** (đại hội kỳ 23 năm 2004): “*Địa cầu thay đổi nơi nơi động*” mô tả tình hình động đất, sóng thần năm 2004.

- **PAMA 29:** “*Ngộ-nhận thiêng-liêng bị phỉnh hoài*”: tu học điền giới...

Còn 10 bài khác không được rõ ràng, xin các bạn đạo tự tìm hiểu.

Nếu bạn cần vượt Tam Thanh thì thử nghe Thuần Dương Thoát Tục. Nếu muốn tìm hiểu thêm về Thượng Đế văn và võ, có thể so sánh diễn Thượng Đế hai kỳ đại hội 1 và 2. Ngoài ra, vì mục đích chính của các bài giảng Vô Vi là truyền ánh sáng của Phật, không phải truyền giáo lý nên cần kiên nhẫn nghe nhiều lần, đâu có nhiều ánh sáng sẽ hiểu nhiều hơn.

*Khương bửu Võ
(Los Angeles, ngày 8/12/2013)*

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ HOUSTON, TEXAS

Anh MA

Kính thưa Thầy, Con có 2 điều thắc mắc, xin Thầy giải đáp:

Hỏi: Tại sao người tình cũ đã xa con mười mấy năm rồi mà bây giờ lại tìm gặp lại con để nói lại tình xưa? Tình cảm này có phải là duyên nghiệp không? Bây giờ làm sao để giải?

Đáp: Biết là nghiệp và chịu đựng được nghiệp lực thì nên tiếp tục gánh vác và đừng có than vãn nữa. Bằng không thì tiếp tục hành pháp, tương lai sẽ đạt được pháp lực và sẽ cứu được nhiều người. Con nên so sánh giữa hai lực, thì xem lực nào thoát được thì cứ việc hành. Lực nào ràng buộc thì cứ việc tránh.

Hỏi: Con muốn dứt khoát tình cảm để tu nhưng lòng vẫn buồn thì làm sao cho hết buồn?

Đáp: Nếu hành Pháp Luân Thường Chuyển đứng đắn thì nó sẽ giải buồn. Khi giải được buồn thì nó sẽ vui trong thanh tịnh.

T/Đ LƯU ĐỘNG SYDNEY, ÚC

Anh TNM

Hỏi: Thông thường mình ngồi thiền, nên mặc quần áo bằng vải, nhưng con lại không có nên mặc quần áo có 25% polyester. Biết khi xả thiền xoa bóp hai tay và chân sẽ xẹt điện. Lúc đầu cũng có điện nhưng rất ít nhưng lần này, vì trong sở làm bị đụng phải vô bấm đùi bấm tím một cục, sau khi xả thiền con xoa chỗ đó cho nhiều hơn thì thấy điện xẹt nhiều hơn khi tập trung vào bàn tay khi xoa. Con thử lại không tập trung thì điện lúc có lúc không nhưng rất ít. Khi tập trung điện vô lòng bàn tay lần nữa thì thấy điện xẹt nhiều hơn và mạnh. Con mới khám phá ra là con có thể thu phóng luồng điện đến lòng bàn tay. Vậy thưa Thầy: Nguồn điện trong cơ thể nằm ở đâu?

Đáp: Luồng điện trong cơ thể, thu từ vũ trụ quang mang vào thực phẩm, xuất từ khối óc cơ tạng. Nếu

hiểu được điển rồi, thì có thể dùng hai bàn tay nhồi điển như quả banh rồi đưa vào chỗ đau nhức thì sẽ hết. Đó là nhân điện. Càng thiền càng tập trung thì nó sẽ càng mạnh, chỗ nào bệnh là chỗ đó điển không thông. Điển thông thì sẽ không còn bệnh, cho nên người tu thiền PLVV nhờ Pháp Luân Thường Chuyển giải tiến từ trước tới thanh xung lên bộ đầu, hòa hợp với chấn động của vũ trụ quang thì cơ thể lúc nào cũng bình an và thanh tịnh.

Hỏi: Khi soi hồn, điển trong cơ thể phát xuất từ đâu và được gom lên tam tinh mà luyện đạo?

Đáp: Do Pháp Luân Thường Chuyển hành đều đặn, thần kinh cơ tạng sẽ được nhẹ nhõm, điển xuất và xung lên bộ đầu. Tu lâu bộ đầu sẽ khai mở lớn rộng, tức là liên hệ với căn khôn vũ trụ, có thể hiểu được nhiều việc mà từ hồi nào giờ chưa hiểu được.

Hỏi: Nếu luồng điển xuất phát từ hỏa hâu thì PLVVKHHBPP này là không cho luyện hỏa hâu như vậy hỏa hâu không động làm sao phát sinh ra điển? con xin chân thành cảm ơn Thầy đã chỉ dạy. Chúc Thầy vạn an. Con NM.

Đáp: Làm Pháp Luân Thường Chuyển, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu, tức là dẫn tiến phần nhẹ của hỏa hâu xông lên thì mới thanh tịnh. Nếu luyện hỏa tam muội chuyển xông lên bộ đầu thì chỉ giúp cho sự lý luận mà thôi, cuối cùng cũng sẽ không đi đến đâu. Thanh tịnh là cần thiết.

Anh TĐT

Hỏi: Kính thưa Thầy, sau khi ăn xong thì niệm chú Bát Nhã. Khi niệm thay vì chấp hai tay để trước ngực, hành giả có thể bắt ấn Tam Muội hoặc để hai tay trên đùi được không? Và có cần phải xoay mặt về hướng Nam trong khi niệm chú Bát Nhã hay không? Xin cảm ơn Thầy.

Đáp: Rất cần quay về hướng Nam, chấp hai tay hợp nhất biểu lộ lòng thành tận độ.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư gửi Thầy từ PENNSYLVANIA, USA

L, ngày 7 tháng 4 năm 1996

Thầy kính thương,

Con rất cảm động khi nhận được thư của Thầy gửi, trong thư có những bài giảng của Thầy đã khai mở tâm linh con. Con cảm tạ ơn Thầy và các bạn đạo đã góp phần trong đạo pháp.

Con có vài thắc mắc xin Thầy hoan hỷ giải giúp con:

1) Vùng con ở rất lạnh (Pennsylvania) nên trong nhà phải dùng heat cho ấm, nhưng mỗi ngày con nhìn bàn tủ, TV đều thấy bụi, như vậy không khí trong nhà có phải bị ô nhiễm, không trong lành cho việc thờ Pháp Luân Thường Chuyển, thờ Chiêu Minh không ?

2) Khi ngồi công phu đang thờ Pháp Luân, khi heat thổi hơi nóng nên ngưng hay tiếp tục thờ?

3) Nếu lạnh nằm mền điện cho ấm có thể ngồi công phu hoặc thờ chiêu minh không?

Vài hàng kính thăm Thầy chúc Thầy an khang trường thọ, các bạn đạo trong nhóm Vô Vi vui tiến, đạt minh. Con gửi 20.0 US mua mền giúp trẻ em ở Việt Nam. Xin Thầy giúp con. Đa tạ Thầy,
H

Thư hồi âm của Thầy:

Nếu dùng heat thì phải nhớ xông hơi ẩm, thì không khí không bị khô và sẽ điều hòa. Không nên dùng heat một thứ mà không có hòa với ẩm khí từ hơi nước thì nó sẽ tạo nhiệt cho bộ gan - không tốt! Trường hợp thiếu ẩm khí quá khô thành bụi. Nên mua thêm một máy phát ra ẩm khí để điều hòa không khí trong nhà thì vấn đề thờ Pháp Luân Thường Chuyển và Chiêu Minh sẽ không có gì trở ngại. Nếu lạnh nằm mền điện cho ấm, không có gì trở ngại cho việc thờ Chiêu Minh.

Thư gửi Thầy từ KENTUCKY

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

BG, ngày 7 tháng 4 năm 1996

Kính Ông Tám,

Con vừa từ Việt Nam sang tháng 12 năm 1995 cũng như các bạn đạo ở VN tưởng hễ qua Mỹ là sẽ gặp Thầy gặp bạn dễ dàng nên khi đi con không mang theo địa chỉ Ông Tám và các bạn đạo để liên lạc nên phải đợi ở nhà gửi qua con mới biên thư cho Ông Tám được, nhưng không biết thư này có đến Ông Tám không? Vì trước nay con chưa hề biên thư liên lạc với Ông Tám và các bạn đạo ở đây. Ở VN thì nhiều người biết đến Vô Vi và hành pháp cũng rầm rộ lắm. Bây giờ có cả tiệm sách in hoặc photo sách và tài liệu Vô Vi bán giá tương đối. Dầu sao thì cũng đỡ hơn trước đây (thập niên 1980), chúng con phải chép tay hoặc đánh máy những bài giảng rồi truyền cho nhau, còn băng cassette hoặc video bây giờ cũng nhiều. Nhớ lại thời trước cũng vui tu hành như là hoạt động bí mật. Nay thì các bạn đạo có thể họp mặt 70, 80 được nhân gia chủ có giỗ, hoặc đám tiệc....còn thường ngày thì cỡ 20 chục người trở lại là thường.

Ở Việt Nam thông tin rất sai lầm về đời sống ở đây kể cả những Việt Kiều về Việt Nam cũng nói sai sự thật. Nhiều người nghĩ đi Mỹ là sướng nhưng con thấy VN sướng hơn, nhất là đối với người tu, nhưng con mang theo 3 đũa con để cho nó có dịp tiến thêm về học vấn, con để vợ lại VN vì con tính khi mấy đũa con học hành đâu đó cỡ 10 năm trở lại con sẽ về VN sống nốt chuỗi ngày còn lại và lo tu hành và suy nghĩ của con thấy đúng cho đến bây giờ. Quả thật xứ Mỹ chỉ để kiếm tiền chứ không thích hợp với người VN nhất là người tu Vô Vi. Một tháng khi qua đây con không biết diễn rút là gì! Hằng đêm đi làm về cỡ 1, 2 giờ khuya con phải cố gắng lắm mới rửa chân ngồi Thiền được vì lạnh và đến đêm thứ 8 từ ngày qua đây con mới nghe diễn chạy lên bộ đầu khi con soi hồn đừng nói chi định thần là mất bản thể như ở VN. Nhưng bù lại thì con thấy ngũ hành trợ khá nhiều qua mọi việc hằng ngày. Qua thử thách này con thấy nếu không có

gắng hơn thì khi qua Địa ngục khó mà niệm Phật được. Con nói điều đó với bạn đạo VN.

Ở quận BG này có hơn 40 gia đình VN nhưng không nghe ai nói đến Vô Vi. Thiên hạ chỉ lo mua sắm và ăn nhậu vậy thôi. Con có địa chỉ của ông Trạch Văn Phạm nào đó ở Texas con sẽ biên thư liên lạc với ông ta. Hiện giờ con đang dần dần ổn định nhưng giờ giấc công phu phải dời đi làm về mới ngồi được cỡ 2, 3 giờ khuya. Con vẫn thường tâm đắc với ông Liêm:

Hàng đêm tịnh luyện công phu

Trách mình sao vẫn còn mù còn mê

Thư này đến ông Tám như một tín hiệu đầu tiên của con. Dầu sao con vẫn mong nhận được thư ông Tám và các bạn đạo ở đây để phúc đáp cho các bạn đạo VN đang mong tin tức và bài vở cũng như băng giảng của ông Tám. Con xin dừng bút.

TMH

Thơ hồi âm của Thầy:

Ông Tám vui nhận được thư con và được biết con đang bước vào cuộc sống mới khác hẳn ở VN, cho nên con cảm thấy ngỡ ngàng. Vạn sự khởi đầu nan, lần lần con sẽ cảm thấy tự do và trật tự là sự cần thiết cho người tu đời đạo song tu. Ở bên này cần sức khỏe từ sự ăn uống cho đến nghỉ ngơi. Có trật tự thì con sẽ cảm thấy vui và bớt lo hơn ở VN. Tâm hướng thượng biết rõ gốc gác của chính mình từ không đến và sẽ ra đi với hai bàn tay không thì tâm sẽ được an nhiên tự tại, tham thiền nhập định bất cứ ở nơi nào. Mục đích của người tu thiền là muốn trở về thiên quốc của chính họ, chứ không muốn tranh cãi ôm lầy động loạn bất thành. Bằng lòng hạ mình nhịn nhục, phục vụ chung sống trong cảnh tạm thì rất dễ đạt tới thanh tịnh. Chúng ta chịu tu để ảnh hưởng cho những người kế tiếp được tu thì chúng ta mới thấy nhiệm vụ của chính mình đang ở vị trí nào - nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ. Ngày nay con đã có cả hai, chỉ thiếu hành mà thôi, không có gì đáng tiếc và đáng buồn cả, thực hành là chánh. Nếu chúng ta là người thật tâm tu, hướng thượng tự giải trần tâm thì Trời Phật sẽ ban chiếu ánh sáng cho chúng ta tự đi.

Chúc con vui tiến và ông Tám xin gửi lời thăm bạn đạo ở VN nếu con có gửi thư.

Quý thương,

LSH

Thư gửi Thầy từ VIỆT NAM

Ngày 29 tháng 2 năm 1996

Kính gửi Thầy Tám,

Con tên là HQN và cùng bạn con là PVS và HPV trước hết chúng con xin kính chúc Thầy năm mới được dồi dào sức khỏe sống lâu trăm tuổi để điều dắt những người chưa biết tiến đến hạnh phúc như Thầy. Chúng con đã có dịp đọc qua các quyển sách nói về PLVVKHHBPP do Thầy giảng. Khi tìm hiểu qua những quyển sách này thì con rất muốn tránh xa tội lỗi muốn theo con đường trọn lành của Thầy đã và đang đi để tìm về với nguồn cội mà Thầy đã dạy. Chúng con muốn được làm đệ tử của Thầy, rất mong được Thầy chấp nhận và được Thầy điều dắt trên con đường tu học. Hiện nay chúng con còn đi học và hiện đang học lớp 12. Sau khi tìm hiểu về PLVV thì tinh thần học tập của chúng con rất bê bối vì ý chí con chỉ hướng theo con đường tu học nên cố tâm tìm hiểu về PLVV ít nghĩ đến chuyện học nên con xin Thầy cho con lời khuyên, con thấy tâm hồn con rất động lo hướng ngoại nhiều, thiếu sự kiên trì. Theo con nghĩ là Thầy cũng có nhiều đệ tử theo tu học ở Việt Nam lắm vì Thầy là người Việt Nam nên Thầy có thể giới thiệu cho con được biết những người đó với để con có cơ hội học hỏi được nhiều hơn, chúng con đã có thực hành theo PLVV nhưng vì không có người đi trước chỉ dẫn nên không biết có đúng không nên chúng con muốn xin Thầy 1 cuộn băng video chỉ về pháp này để chúng con dễ thực hành mà theo con biết là do Thầy thực hiện, và chúng con muốn xin Thầy 1 tấm hình của Thầy. Con xin Thầy cho con biết địa chỉ của các thiền đường ở VN mà Thầy biết, nếu chúng con muốn lại đó để tu thì có được không, nếu được thì điều kiện để vào đó ở như thế nào, có giống như ở các chùa ở VN không ? Thơ cũng đã dài con xin dừng bút nơi đây.

Huỳnh Quang Nhật

Thơ hồi âm của Thầy:

Thầy đã vui nhận được thư của con được biết con đang muốn tìm lối thoát cho chính con. Đó là điều quý cho tuổi trẻ. Xã hội của chúng ta sẽ có được nhiều người tốt ở tương lai.

Phương pháp mà Thầy đã và đang hành, đó là phương pháp đời đạo song tu. Con còn trẻ, đang đi học, phải hành cho hết chương trình để phục vụ đời sau khi rời khỏi trường học.

Còn về đạo là do tâm của chính con hướng thượng tự giải thì tinh thần phục vụ của con sẽ tiến tới công bằng và bác ái ở tương lai. Trong sách có chỉ dẫn rất rõ ràng cách thức thực hành. Con cứ thực hành đúng đắn theo sự chỉ dẫn từ từ duyên lành sẽ thành tựu, con sẽ được gặp bạn đạo đồng hành như con, lúc ấy con mới thấy rõ sự nhiệm màu của Bề Trên, bằng lòng tự tu tự tiến, kết quả sẽ tốt và tự giải được nghiệp duyên ở mặt đất này và tiến hóa về phần hồn ở tương lai. Tại CT, OM cũng có

nhiều người tu thiền PLVVKHHBPP, con chịu tu trước sau con cũng sẽ có duyên gặp những người đi trước. Cần bằng lòng tự thực hành trước, nhiên hậu mới gặp bạn đạo học hỏi thêm. Biết tu thiền là biết thương mình, thương cha mẹ và đồng loại. Càng tu thiền sẽ học được nhiều triết lý thanh cao của Bề Trên ân độ. Bạn đạo sẽ giúp gởi cho con một phần tài liệu nào đến con nếu có dịp tốt.

Chúc con vui tiến. Quý thương.

LSH

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 19 tháng 1 năm 1980
MẤU ÁI 2

Thương con mẹ nhớ con hoài
Muốn con tiến hóa tận đài thanh cao
Bình tâm chuyển hóa ra vào
Nơi cao nơi thấp nơi nào cũng minh.

Thực hành chơn lý thanh đài
Ngày ngày thanh nhẹ dồi mài không ngưng
Tiến nhanh chuyển hóa không ngừng
Hư không chánh pháp mở từng cảm giao.

Quan Âm chuyển hóa không rời
Dù con tiến tới nơi nơi an toàn
Bỏ đời qua đạo rõ ràng
Thanh cao ổn định mở màn hòa minh.

Thế gian con mẹ bé bỏng
Yêu thương dịu dặt giữ lòng thương yêu
Yêu con tâm mẹ yêu nhiều
Mong con tiến hóa vượt điều khổ đau.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Một (tiếp theo)

ĐẠO CUNG BẮC HOA LẮNG NGHE

BẮC HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...

Dương Sinh: Thủy Lão cống hiến cho nhân loại hiện nay rất nhiều công dụng, không có nước không có sự sống, cho nên nói “nước sống”, kính xin Đế Quân thuyết minh thêm về hiện tượng sinh hóa của ngài để cho người đời được rõ thêm về sự ảo diệu của nước.

Đế Quân: Hay lắm.

Bắc phương Nhâm Quý thuộc thủy, với ngũ thường là trinh, ngũ sắc là đen, bốn mùa trên trái đất là đông, Hắc Đế (*vua đen*) giáng phàm là Thành Thang, nhân luân ngũ thường thuộc trí, trong cơ thể con người chủ về thận và xương, ngũ giới là rượu.

1. **Nước** (*thận, xương*): Nước là nhu yếu phẩm cần phải có để duy trì sự sống, con người không thể một ngày không cần tới nước, ngày xưa nước giếng, nước sông, ngày nay nước máy, nước hiện diện ở khắp mọi nhà, nếu như ba ngày nước không tới hẳn là con người phải chết sớm? Không có nước nhà nông không thể trồng cây, cá tôm chết sạch, thuyền bè mắc cạn. Con người phải học tinh thần giúp đỡ của nước, chỉ tiếc rằng nhân loại đời nay lại sẵn có thành kiến về tính vô định, nổi trôi phóng đảng không biết chôn vùi, lòng người như sông rạch dưới bóng mặt trời, đắm chìm quá sâu, biển khổ mênh mông, quay đầu là thấy bờ. Tuy nước cống hiến cho nhân loại như vậy nhưng người lại không thương nước, “tinh” là nguồn sống của cơ thể con người, tùy tinh ngưng kết thành xương, tạng thận chứa tinh, người đời nay dâm dục quá độ, thận thủy tiêu hao quá độ, nước khô, gân cốt lỏng lẻo, vai lưng đau nhức. Bởi vậy phải hết sức tiết kiệm nước, tạng thận có trữ được nhiều tinh khí thì tinh thần mới

manh mẽ, tuổi thọ mới được lâu dài. Kẻ tu đạo thủy hỏa phải giao hòa tương thân tương ái mới đắc đạo nổi, bởi vậy cần phải nuôi dưỡng tính, tiết kiệm tinh để mà tu đạo.

2. **Trinh:** Nước trong trắng, tính mềm mại như con gái nên được gọi là trinh khiết. Kẻ tâm đen tối, hành vi ô uế sâu dày, tính lẳng mạn, tham ô, dâm dật không chịu giữ gìn trinh tiết đã tạo thành dòng chất độc chảy mạnh trong người, khi đó nước trong là thuốc tốt rửa sạch ô uế. Muốn khử trừ lưu thanh phải dùng nước trong tẩy sạch những dấu vết độc ác nhơ bẩn của nhân loại, khôi phục bản tính nguồn cội trong trắng mới có thể đạt tới sự tinh anh của Bắc Hoa.

3. **Đông** (*đen*): Mùa đông lạnh lẽo, phải lo mặc thêm áo để chống lạnh. Bốn mùa tuần hoàn, mùa thu thu hoạch, mùa đông ẩn náu, người đời bây giờ ở nhà cao cửa rộng, cổng sắt lớp trong lớp ngoài giống như giun dế, chẳng một ai hỏi han tới, tình người lạnh nhạt, sống ru rú một mình. Thế đạo suy vi, xã hội hoàn toàn đen tối, phải lo sống hài hòa, quên bớt cái ta để cho tâm bùng sáng hầu phá tan màn tối ám, không để cho gió lạnh mặc tình lừa thối. Những ai bị vây hãm trong phòng kín phải phá tan bóng tối vây hãm, phục hồi ánh sáng.

4. **Trí** (*từ*): Bắc phương thuộc thủy, ngũ thường chủ trí, trí tuệ như nước nên có tiếng gọi “trí hải” “trí thủy”, phải lo cho trí tuệ trong sáng, cá tính như nước biến hóa linh động vô cùng. Song phải kiêng dùng rượu nếu không cây khô người tối, trí não hôn mê, luôn luôn sống cảnh đời phong bại tục, cho nên có câu nói: “say rượu làm hại nước” (*túy từ ngộ giang sơn*), mong người đời hiểu rõ điều đó.

Tế Phậ: Ha ha, hoa rụng có ý, nước chảy vô tình, một tác ánh sáng một tác vàng, nước chảy một đi không trở lại, chính là để răn người đời phải cố giữ đạo chớ để mất, thuyền bơi ngược dòng là cốt để thử thách ý chí của người tu đạo, đã nguyện với người đời là cưỡi thuyền từ tới đất Phậ há lại cam chịu đắm chìm trong bể khổ hay sao?

Dương Sinh: Đức Đế Quân thuyết pháp rất hợp với thể đạo ngày nay, lời lời thấu đạt chân lí, thâm nhập tâm đệ tử, ước mong đức Đế Quân không quên nhần ân ban thêm lời dạy ngọc vàng.

Đế Quân: Con người mỗi khi thủy yếu hỏa mạnh thì cơ thể sinh ra muôn thứ bệnh, nay ban một bài văn Bắc Hoa linh thiêng để chúng sinh đọc tụng ắt đạt được công năng diệu dụng của nước suối thiêng tuôn chảy. Bài linh chú như sau:

<i>Ngũ khí huyền thiên</i>	Năm khí trời huyền
<i>Thượng thủy tinh lưu</i>	Thượng nguồn tinh chảy
<i>Kết khí ngưng linh</i>	Kết khí ngưng linh
<i>Hiệu viết tiên lư</i>	Tên gọi lêu tiên
<i>An trấn bắc hằng</i>	Trấn an bắc mãi
<i>Hắc đế sở du</i>	Hắc đế chu du
<i>Ngao yển bắc đơn</i>	Bắc yển riêng hương
<i>Tham long giá phù</i>	Cưỡi rồng lượn bay
<i>Kim nhật ngã thỉnh</i>	Bữa nay tôi mời
<i>Vạn linh khai đồ</i>	Vạn linh mưu sự
<i>Ngũ khí bồi hồi</i>	Ngũ khí bồi hồi
<i>Khánh vân tứ phu</i>	Hội mây mở rộng
<i>Tiên đồng chấp giản</i>	Tiên đồng nắm thế
<i>Thái huyền độ phù</i>	Thái huyền phù hiệu
<i>Ký ngã tiên tịch</i>	Tên ghi sổ tiên
<i>Kim lục thượng thư</i>	Sách vàng cõi trời
<i>Hồi chân khúc giảng</i>	Về ngay giảng long
<i>Hỗn hợp anh hài</i>	Hòa hợp trẻ thơ
<i>Nhị khí giao lạc</i>	Hai khí giao thoa
<i>Đồng quán ngã khu</i>	Suối rót thân mình
<i>Huyền minh huê đề</i>	Huyền minh dắt dẫn
<i>Thần tiên vi trù</i>	Thần tiên hội hợp
<i>Vĩnh hưởng thiên địa</i>	Hưởng hoài đất trời
<i>Vạn kiếp vô hưu</i>	Muôn kiếp chẳng hết
<i>Nguyện kì sở thỉnh.</i>	Ước mong lắm thay.

Vì thời giờ có hạn, kì tới tôi lại hướng dẫn Dương Sinh đi dạo thăm tiếp các thắng cảnh kì diệu của Thủy Tinh Cung.

Tế Phậ: Cảm tạ đức Đế Quân đã ân ban bài văn siêu diệu, giờ xin cáo từ để hướng dẫn Dương Thiện Sinh trở lại Thánh Hiền Đường.

Dương Sinh: Lòng nhân từ của đức Đế Quân ban bố khắp nơi, chúng sinh sẽ tin tưởng noi theo. Thưa con đã chuẩn bị xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

Bữa nay chúng ta có cơ hội học đến đây và cảm nhận những gì trong mọi nguyên linh tại thế, vì chúng ta cư trần nhiễm trần, bị ô nhiễm rất nhiều quên nguyên căn nguồn cội, đâm ra si mê tranh chấp. Ngày hôm nay được học qua lí đạo, chúng ta thấy phải buông bỏ, phải sửa, phải trở về với sự chất phác của chính mình, lòng thành tự thức thì mới có thể cứu rỗi được. Chúng ta tràn đầy sự học hỏi, tràn đầy duyên đẹp đưa vào lòng, đưa vào tâm trí của mọi hành giả, nhưng rồi sau ngày về đây vật lộn với đời các bạn phải nhớ rằng các bạn không phải là người phạm, các bạn đã diện kiến Cha, diện kiến Phậ, diện kiến Mẫu, đủ hết rồi, các bạn không có thiếu, chỉ có cái tâm các bạn mà thôi. Giữ tâm thanh tịnh để học trong chu trình tiến hóa. Các bạn rời rừng cây các bạn phải trở về với rừng người. Các bạn rời cảnh thanh tịnh các bạn phải sống trong động làm tịnh. Đó là cơn thử thách, đó là sóng gió, nhưng mà chiếc thuyền nan này vẫn chèo đúng hướng, tiến về hướng Nam, hướng thượng để giải thoát. Điều đó là điều quan trọng chính yếu của mọi nguyên linh hiện đại đã học, phải hành nhưng mà phải đặt cái ý chí rõ rệt, đường đi rõ rệt không bao giờ bị xao lãng và lạc đường cả. Không nên tin vị này vị nọ nữa, chính các bạn là một vị tại thế, và chỉ khai thác để đi mà thôi. Còn nhờ ai nữa bây giờ, các bạn lên là đã tận hưởng rồi, bề trên đã sắp đặt đạo tiên đã cấy sẵn, trồng sẵn, mà chỉ các bạn cấy được phúc điền thì tự nhiên các bạn sẽ có đạo tiên. Các bạn hướng thiện, phúc điền là làm gì? Các bạn làm tất cả những điều thiện, ngay trong gia đình các bạn không nghĩ xấu bất cứ một ai, anh em cha mẹ đều là tốt, nhờ tất cả mọi người tôi mới có được ngày hôm nay, tình thương đó dào dạt trong tâm hồn tôi và tôi phải giữ lấy nó và tôi phải thực hiện tình thương yêu nó thì cảnh thiên đường đâu có xa với các bạn. Các bạn ngày hôm nay đang sống trong mái ấm tạm nhưng mà thật sự trong cái mái ấm của trời ban, trí thông minh của loài người đang xây dựng ra một tổ ấm cho các bạn. Rồi các bạn nhìn lại cái bản thể siêu nhiên này của Lão Mẫu, của Cha yêu dấu đã ban hành tại thế là các bạn đang ôm luật sống để sống trong lẽ sống hiện tại và sống công bằng, sống

cho đạo pháp, sống cho mọi người. Mọi người qua được thì chúng ta sẽ qua được. Đừng có làm cho mọi người bị kẹt ngãng là chúng ta không có tiến. Tâm chúng ta không nên nuôi dưỡng sự ác độc, chỉ có sự thương yêu là quan trọng mà muốn biết sự thương yêu là phải hiểu sự tha thứ. Việc gì xảy đến chúng ta là chúng ta phải giàu lòng tha thứ để tìm hiểu nguyên nhân của mọi việc xảy đến và chúng ta mới hòa tan trong việc đó và thực hiện dẫn tiến cho

chung. Cho nên cái gươm tình thương và đạo đức và cái gươm ẩn nấu trong tâm các bạn, cái gươm đó mới có thể dẹp trăn giặc nội tâm của chính bạn. Các bạn cứ nuôi dưỡng cái gươm tình thương để dẹp trăn giặc nội tâm của các bạn. Đó là nguyên khí của mọi nguyên linh đã có sẵn, sử dụng nó, thực hành đi, không có phạm lỗi bề trên và không có phạm lỗi thế gian, luôn luôn ôm cái gươm đó mà đi, chặt đứt tánh hư tật xấu, sớm trở về nguồn cội.

(còn tiếp)

